

Het SNOEPJESZENDINGSFONDS

Mckenna Clarke

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

'Jesus zei tegen hem: Weid Mijn schapen' (Johannes 21:17).

Jared liep in de hete zon met mama en papa van de kerk naar huis. Hij dacht aan zijn jeugdwerkles. Omdat hij niet goed kon horen, moest Jared goed op de platen letten die zijn lerares liet zien, en op wat ze op het bord schreef.

Die dag had hij geleerd dat Jezus de discipelen vroeg om zendelingen te zijn. Jared vroeg zich af wat hij kon doen om andere mensen over het evangelie te vertellen, zoals Jezus had gevraagd. Hij wist dat hij nog niet op zending kon. Toen kreeg hij een geweldig idee. Misschien kon hij alvast beginnen om ervoor te sparen!

Toen hij thuiskwam, rende Jared langs Umber, zijn geit, het huis in. Hij pakte een grote plastic pot en maakte voorzichtig een sleuf in het deksel. Op de voorkant van de pot schreef hij 'zendingsfonds'. Toen ging hij naar zijn slaapkamer en haalde zijn geld onder zijn bed vandaan. Hij liet de munten een voor een in de pot vallen. Maar al zijn munten bedekten nauwelijks de bodem van de pot. Hoe kon hij meer geld verdienen?

Jared dacht diep na. Hij keep uit het raam naar het felle zonlicht. Het was erg heet in de Filipijnen. Jared en zijn vrienden aten bijna elke middag na schooltijd kokosijssnoepjes. Dat is het!, dacht hij. Misschien kon

hij snoepjes maken en die aan mensen verkopen die iets verkoelends wilden.

Jared ging op zoek naar zijn moeder. 'Kun je me laten zien hoe je ijssnoepjes maakt?' gebaarde Jared. Ze gebruikten gebarentaal, een taal waarbij je met je handen praat. Moeder glimlachte en knikte.

De volgende dag ging Jared met zijn moeder naar de markt en kocht alles wat hij nodig had. Thuis pakte Jared een grote kom, en mengde daarin kokosmelk, gecondenseerde melk, vanille en geraspte kokos. Met een trechter goten moeder en Jared het mengsel in zakjes. Ze deden de zakjes in de diepvries. 'Goed zo!' zei moeder met haar handen.

Het duurde best lang voordat de ijssnoepjes bevroren waren. Maar de volgende dag was het na school eindelijk klaar! Jared klom op een stoel en pakte de koelbox van de koelkast. Hij deed wat handdoeken onderin en legde de snoepjes er bovenop. Hij kon niet wachten om ze te verkopen!

Jared rende de stoffige straat op. Zijn vrienden waren met zelfgemaakte vliegers aan het spelen, of gooiden met hun slippers naar een blikje.

Jared zette aan de kant van de straat een tafeltje neer met een bord: 'Ijssnoepjes, 5 pesos.' Zijn vriend Jhonell rende op hem af en wees naar de koelbox. Hij gaf Jared een munt van vijf pesos en Jared gaf hem een handvol ijssnoepjes. Ze gaven elkaar een high five.

Al gauw kwamen andere vrienden van Jared ook ijssnoepjes kopen. Toen moeder Jared enkele uren later voor het eten naar huis riep, waren er nog maar een paar snoepjes over.

Jared pakte de bijna lege koelbox op en nam de munten mee. In een van zijn zakken deed hij wat munten als tiende. De rest van de munten deed hij in zijn andere zak. Hij kon niet wachten om zijn zendingsfondspot verder te vullen.

Thuis deed hij zijn zendingsfondsgeld bovenop het stapeltje op de bodem van de pot. Er was nog zo veel ruimte over! Maar Jared had een fijn gevoel van binnen toen hij dacht aan de zending die hij later zou vervullen. Hij besloot dat hij elke dag ijssnoepjes zou verkopen totdat zijn pot vol was. Het gaf hem een goed gevoel om geld te verdienen zodat hij een zending kon zijn, zoals Jezus hem gevraagd had. ●

De auteur heeft een zending vervuld in de Filipijnen en woont nu in de Amerikaanse staat Virginia.

